

Smaasæd, thi naar der er Majs under Vejs, som man kan købe for 15—16 Kr., er der ikke stor Sandsynlighed for, at man til Foderkorn skulde anvende sit Brødkorn, som man i Øjeblikket kan sælge for ca. 20 Kr. Det er kun den allerhøjeste Nød, der vil drive Folk til at gøre dette, og i Tilfælde af, at saadan Nødstilstand er indtruffet, mener jeg, det vil være af allerhøjeste Vigtighed, at Dispensationen gives hurtigt. Derfor kunde jeg have ønsket og vilde være tilfredsstillet ved, at Ministeren havde kunnet give os Besked herom, men jeg fik det Indtryk af Ministerens Udtalelser, at Ministeren ikke var ganske klar over Forholdet, og jeg hilser derfor Tanken om Lovforslagets Henvisning til et Udvalg med Glæde.

Harald Jensen: Jeg kan lige saa lidt som det ærede 5te Medlem for 6te Kred (Vejstrup) se nogen tvingende Nødvendighed for at sende dette Lovforslag i Udvalg. Det er jo ganske lige til, at hvis der ikke kommer en Bestemmelse som den, dette Lovforslag indfører, vil den tidligere vedtagne Lov paa mange Maader kunne gøres ret betydningsløs, og efter det Tilsagn, der af Indenrigsministeren er givet i det andet Ting til det der nedsatte Udvalg, synes jeg, der er endnu mindre Anledning til Udvalgsbehandling. Men jeg skal ikke modsætte mig Forslaget derom. Jeg ønsker kun at anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling i dette Ting.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg har forstaaet de ærede Ordførere, ogsaa dem, der har anbefalet Sagens Henvisning til et Udvalg, saaledes, at de vil fremme Sagen, og derfor skylder jeg dem selvfølgelig Tak. Jeg har ogsaa derfor kun enkelte Bemærkninger at gøre.

Til det ærede 2det Medlem for 6te Kred (Johansen), der indledede Forhandlingen, vil jeg kun sige, at naar han mente, at der burde være sat mere Kraft ind paa Foderstofladningers Tilførsel til Landet, er jeg ikke rigtig sikker paa, hvad det er, han i saa Henseende tænker paa. Jeg tror, at der f. Eks. fra Andelsforeningernes Side er sat megen Kraft ind paa at faa Foderstoffer ført hertil. Jeg tror ogsaa, at Handelsstanden, saa snart den var i Stand til at overse hele Stillingen, har sat megen Kraft ind derpaa. Men det kan ikke nægtes, at vor Tilførsel af Foderstoffer har været ledsaget af en Række Uheld. Det var et Uheld, at just ved Krigens Begyndelse var den første alvorlige Ulykke, som ramte den danske Handelsmarine, den, der ramte

„Maryland“, et Skib, der havde en stor Foderstofladning om Bord. Derved gik jo mange tusinde Tons til Bunds, som havde været meget velkomne herhjemme. Efter forskelligt Besvær lykkedes det at faa Kornfoderstoffer købt nede i Sortehavslændene. Det var da et Uheld, at just som Skibe var indladede og laa parate til Afsejling, maaske endogsaa var begyndt at afsejle under den Krigsrisikoforsikring, som Indenrigsministeriet havde iværksat, indtraf den politiske Vending ved Bosporus — ikke den sidste, som førte til Krigens med Tyrkiet, men den, som indledede den. I alt Fald skete der dette, at disse to Skibe blev standset. De ligger endnu i Konstantinopel, og det er Genstand for Disput, hvorvidt Ladningerne kan udleveres. Men her til Landet er heller ikke disse Kornfoderstofladninger kommet. Endelig det tredje Uheld: Just som store Foderstof- og Kornladninger var under Vejs her til Landet, indtraf den Skærpelse i den økonomiske Krig, som England for sit Vedkommende førte, ligesom Tyskland for sit. Den Skærpelse, som England vedtog, indtraf paa et Tidspunkt, hvor danske Foderstof- og Kornskibe var indenfor de engelske Krigsskibes Magtsfære. De blev ført ind til engelske Havne og standset der i flere Dage. Paa tre forskellige Tidspunkter af denne Verdenskrise er Korn- og Foderstofladninger her til Landet saaledes blevet standset. Hvor megen Kraft vi end havde sat ind paa at føre Foderstoffer hertil, kunde vi sikkert ikke have overvundet de Vanskeligheder, jeg her har skildret.

Til det ærede Medlems øvrige Bemærkninger skal jeg kun sige, at jeg tror, han har Ret i sin Optælling af den Optælling, som finder Sted, for saa vidt som han er sikker paa, at man ikke vil opgive mere, end man er vis paa at sidde inde med. Jeg tror, han har Ret deri, med andre Ord, at denne Optælling vil vise et vist Minimum af Kornbeholdninger. Hvad man faar Tallet paa, vil sikkert ogsaa være tilstede. Men jeg tror, det ærede Medlem gaar noget for vidt, naar han mener, at Optællingen slet ikke vil give noget rigtigt Billede af, hvad der foreligger. Thi lige saa vist som ingen vil have Lyst til at opgive mere, end han har, fordi han eventuelt kan komme til at svare til det, han har opgivet, saaledes tror jeg heller ikke, man vil være tilbøjelig til at opgive synderlig for lidt. Thi hvis den samlede Optælling skulde vise et daarligt Resultat, maatte det jo medføre kraftigere Indgreb, og det er der neppe nogen, der ønsker. Med andre Ord, disse to modstridende Hen-